

Exempel med Hensyn til, hvad der kan præsteres i Retning af Søfartssstatistik eller rettere Søfdestatistik, men i Epidisen for alle Nationer gaar England, hvis Redningsvæsen, som jeg nys kortelig har berørt, er bygget paa Frivilligheds-Principet. Men medens saaledes i England Frivilligheden ligger til Grund for Tilvebringelsen af de store Midler, der anvendes paa Redningsvæsenet, har dette underkastet sig det bekendte board of trade, det vidberømte — kan man sige — Sø- og Handelskammer. Dette board of trade giver i administrativ Henseende Redningsvæsenet meget frie Hænder; men det benytter derimod med stor Graadighed — kan man næsten sige — alle de rige Oplysninger, der tilflyde det gjennem Redningsvæsenet. Anndt om i Landet er der Forhørsdommere, hvem der er adjungeret et Par sagkyndige Assessorer, og der foresalder ikke noget Ulykkestilfælde paa Englands Kyst, uden at der nøjagtig indgaar Beretning til Sø- og Handelskammeret derom. Foresalder der Ulykke med engelske Skibe i fremmede Forvande, saa er det paalagt Konsulerne ligeledes at indgive nøjagtig Beretning. Hele Materialet samles af board of trade, som aarlig offentliggjør Resultatet i en Bog, hvoraf der her foreligger et Exemplar. De Herrer ville ved at se denne kunne overbevise sig om, at det ikke er noget Legeværk. Den indeholde tillige Kort over de forskellige Landes Kyster, og herigjennem faas Oplysninger om alle de Skibe, der af engelsk Nationalitet ere forulykkede paa Søen. Ligeledes findes der Oplysning om alle Skibe uden Hensyn til Nationalitet, som ere forulykkede inden 10¹/₂ Mil fra engelsk Kyst. Paa Grundlag af dette Materiale er det, at England bygger sin aarlige Søfdestatistik. Jeg berører dette, fordi jeg kunde ønske, at vi her, skjøndt vi ere smaa, efterhaanden kunde komme lidt ind i dette Spor. Jeg tror nemlig, at man maa tillægge denne Statistik en overmaade væsentlig Betydning. Gjennem denne aarlig udkommende Bog faar man et fyldigt Overblik over, ikke blot hvorledes Nødboderne have udrustet deres Skibe, men ogsaa hvorledes Kapitainerne have ført dem, og hvorledes Strymand og Maskinister have udført deres Del af Tjenesten. Man faar et klart Indblik i alle de Personers Forhold, der staa i Skibsfartens Tjeneste. Det er et meget væsentligt Kontrolmiddel lige over for Søarten. Dette er det første Udbytte. Dernæst faar man Oplysning om de Steder paa Kysterne, hvor Fyr, Bager og Sigt ikke ere i tilstrækkelig Orden, eller Lodserne ikke møde i rette Tid; der vdes altsaa en meget streng Kontrol over for alle de Midler, der tjene til Skibsfartens Hjælp. Endvidere faar man Beledning med Hensyn til de Steder, hvor man kan oprette nye Stationer for Redningsvæsenet. Det er altsaa en Bog, der har en meget stor Betydning for selve Redningsvæsenets Udvikling, og endelig vdes der gjennem denne Bog en meget god Kontrol med de Mænd, der ikke have Selvsølelse

nok til at passe deres Gjerning, som de skulle, medens der paa den anden Side ydes Anerkjendelse til dem, som have udmærket sig ved en eller anden god Gjerning. Jeg skal altsaa slutte disse Bemærkninger med det Ønske, at vi her maa komme ind paa denne Vej, at vi snart maa naae at faae en fuldstændig Søfdestatistik, og jeg er overbevist om, at naar vi naae det, saa ville vi komme til den Overbevisning, at den danske Skibsførerstand staaar saa høit i Sammenligning med alle andre Landes, at den kan være glad ved at se sine Gjærninger offentliggjorte.

Jessen: Der kan ikke være Tvivl om, at det er en Erang og det en væsentlig Erang, der afhjælpes ved dette Lovforslag, naar der bliver oprettet en Redningsstation paa Anholt. En Banskfelig ved Sagen forekommer mig imidlertid at være den praktiske Udførelse af Loven, og jeg havde ønsket, at det ærede Medlem, der tog Ordet, vilde have bidraget til at løse det Spørgsmaal, hvor man bedst kunde anbringe en saadan Redningsstation paa Anholt. Til en Redningsstation hører der jo Folk, som kunne passe den. Nu er det, tror jeg, anerkjendt, at det Sted paa Anholt, som mest er udsat for Strandinger, er det Rev, som skyder sig 1¹/₂ Mil ud fra Den til den østlige Ende af Rattegattet; men paa den østlige Ende af Den bor der, som bekendt, ingen Mennesker; de bo i den vestlige Del af Den, og der er hele den lille Befolkning samlet, som efter sidste Folketælling bestaar af 90 Mandfolk og 86 Fruentimmer. Den Banskfelig, som der hidtil har været ved at oprette en Redningsstation paa Den, har jo bestaaet deri, at man ikke har kunnet finde Mandskab til at reggere Redningsapparaterne, at man ikke har kunnet finde Mandskab til at udføre og seile ud med Baaden til det strandede Skib; thi af det lille Antal Mandfolk, som jeg nævnte, at der er paa Den, er, foruden hvad derfra gaar af ikke vogne Mennesker og af gamle, affældige Mennesker; den mellemste Del af Befolkningen, den i den raske, friskeste Alder, som bekendt, til Sø. Det har derfor interesseret mig at se, at den høitærede Minister nu har faaet saadanne Oplysninger, at denne Banskfelig ved at faae Redningsbaaden betjent kan ventes hævet; men det staa ogsaa endnu for det ærede Ministerium uklart, hvor man skal anlægge denne Redningsstation, og hvor man skal anbringe Redningsbaaden paa en saadan Maade, at det Mandskab, der hører til for at føre Baaden til Strandingstedet, kan være til Stede, og jeg tror derfor, at det vilde være heldigt, at et saa sagkyndigt Medlem udtalte sig om, hvor man bedst skulde etablere navnlig Redningsbaaden, — thi det er egentlig den, jeg tror, at man maa sætte sin Lid til, da Raketapparatet neppe vil kunne ventes at gjøre nogen synderlig Nytte paa Grund af den lange Afstand fra Den,